Puutuoteteollisuus

Puurakentamisen määräysten kehittäminen
23.01.2024

Puutuoteteollisuuden näkökulmasta määräysten kehittäminen on yksi tärkeimmistä keinoista puurakentamisen edistämiseksi. Määräyskehityksen ensisijaisena tavoitteena onkin hillitä rakentamisen kustannusten nousua. Vientivaltaisena toimialana puutuotteille on lisäksi tärkeää sääntelyn harmonisointi niin pohjoismaisella kuin eurooppalaisellakin tasolla ja varmistaa näin, että sääntely ja kansalliset valinnat eivät muodosta viennin esteitä tai heikennä tuotteiden kilpailukykyä vientimarkkinoilla. Lainsäädännön kehittämisellä on saavutettavissa merkittäviä kustannushyötyjä ilman, että turvallisuudesta tai rakentamisen laadusta täytyy tinkiä.

Keskeiset kehittämisen osakokonaisuudet, joita käsitellään tässä työpaperissa ovat:

- *Maankäytön määräysten kehittäminen*.
  Mahdollistamalla kokonaistehokkuuden parantuminen rakentamisessa voidaan saavuttaa useiden prosenttien hinnan alentuminen neliölle uusissa rakennustavoissa.

- *Määräysten kansainvälinen yhtenäistäminen.*
  Erityisesti kansallisin valinnoin voidaan luoda tai sulkea yhteisiä kansainvälisiä markkinoita. Tämä on vientiteollisuuden kannalta keskeinen kokonaisuus.

- *Palomääräysten kehittäminen*
  Palomääräyksiin esitetään yli kymmentä kehityskokonaisuutta. Palomääräykset ovat kustannusvaikutukseltaan merkittävä kokonaisuus ja keskeinen kilpailukykyisen rakentamisen kehittämisessä.

- *TKI- rahoituksen kehittäminen*
  Pk-yritysten mielestä rahoitus kohdistuu väärin. Kohdentamalla nykyinen rahoitus paremmin tuotteistamiseen parannetaan rahoituksen panostuotos suhdetta resursseja lisäämättä.

- *Kierrätystuotteiden hyväksynnän kehittäminen*
  Nykyisellään kierrätystuotteita ei käytännössä voi käyttää rakentamisessa. Tuotteiden hyväksynnän kiirehtiminen on pohjaedellytys toimialan muodostumiselle.

- *Kattava kooste muista kehitysaiheista*
  Lista pitää sisällään yli 30 kehitysehdotusta.

Määräysten kehitystyöllä on nopeasti ja maltillisin resurssein mahdollista saada aikaan merkittäviä kustannussäästöjä, parantaa rakentamisen ympäristötehokkuutta ja mahdollistaa uusien innovaatioiden kilpailukyky rakentamisessa.

Puutuoteteollisuus

A) Maankäytön ja kaavoittamisen kehittäminen

1. **Rakennusoikeuden laskentaperuste**
   Rakennusoikeus myönnetään kerrosalana. Tämä johtaa tavanomaisesta poikkeavilla rakennustavoilla myytävän pinta-alan menettämiseen. Rakennusoikeus tulisi myöntää myytävän pinta-alan mukaan esimerkiksi asuinpinta-alana (asm2) tai huoneistoalana (hm2). Rakennusalue määrittää menetelmäkohtaiset erot, jos rakennusala on pieni. Rakennusoikeuden laskentatavan ei tulisi tätä ohjata. Tämä haaste koskee kaikkia uusia menetelmiä ja materiaaleja.

   Toimenpiteen vaikuttavuus on merkittävä. Puurakentamisen häviäminen tilatehokkuudessa on keskeisin yksittäinen kustannuksia nostava tekijä. Yksittäisenä toimena tämä voi laskea useita prosenttiyksiköitä hankkeen kokonaiskustannuksia verrattuna muihin rakentamisen tapoihin.

2. **Ei asumiseen käytettävien tilojen laskenta rakennusoikeudessa**
   Jos kohdan 1 laaja-alainen muutos laskentaperusteeseen ei toteudu tulisi käytävät ja muut vastaavat tilat poistaa rakennusoikeuslaskennan piiristä. Esimerkiksi arkkitehtuurin Finlandia-palkinnon voittanut Puukuokka-kortteli on hyödyntänyt kaavaan kirjoitettua käytävien laskentasääntöä menestyksellisesti.

3. **Erittäin tarkkojen kaavamääräysten poistaminen ja ylisääntelyn vähentäminen**
   Useat uudet kaavat ovat erittäin tarkasti määriteltyjä ja kaavoitusvaiheessa pitkälle suunniteltuja. Esimerkiksi räystäslinjan korkeus voi määrittää sallittua kerroskorkeutta ja sitä kautta poissulkea mahdollisia rakentamisen tapoja.

   Yleinen ohjeistus ja ohjaaminen kaavoitukseen edesauttaisi eri menetelmien välistä kilpailua ja toteuttamista.

4. **Maankäytön kehittäminen kaavoituksen lisäksi**
   Kaavoituksen lisäksi alueen parantamiseksi tulisi pohtia yleisiä rakentamisen edellytyksiä. Esimerkiksi puurakentaminen vaatii usein sprinklauksen. Erilliset vesisäiliöt ja kohdekohtaiset ratkaisut ovat kalliita verrattuna riittävän suureen ja varmistettuun vesilähteeseen vesijohtoverkosta. Energianratkaisujen osalta tulisi pohtia kortteli- / kaavakohtaisia ratkaisuja ja kannustaa niihin.

5. **Kaavoituslupaus**
   Kaavoitusprosessille tulisi säätää käsittelyaika vaiheittain. Nykyinen ennakoimaton prosessi käytännössä estää pienien toimijoiden osallistumisen jo kaavoitusvaiheessa kehitystyöhön. Prosessin ennakoitavuus toisi kustannussäästöä koko rakentamisen

arvoketjuun.

6. **Hallinto-oikeuden kehitys ja resursointi**
   Hallinto-oikeuden käsittelyajat ovat kohtuuttomia. Valittajat voivat saada tahtonsa läpi vain viivyttämällä prosesseja, mikä ei ole oikeuden tarkoitus. Oikeusministeriölle tulee luoda resurssit nopeampaan käsittelyyn ja valitusprosessia on virtaviivaistettava. Jos hallinto-oikeuden resursoinnista ei huolehdita vie se osin pohjan muulta prosessikehitykseltä maankäytössä. Oikeuden toteutuminen ei toteudu nykyisessä järjestelmässä ja tämä on merkittävä ongelma.

7. **Digitaalinen asiointi**
   Lupakäsittelyjen digitalisointi on erinomainen kehityssuunta ja tähän tulee pyrkiä kaikin keinoin. Osana kehitystyötä on huolehdittava, että siirtymäaikojen jälkeen vanhat prosessit eivät jää voimaan. Esimerkiksi, jos IFC toimii luvan myöntämisen pohjana tulevaisuudessa ei tulisi enää vaatia perinteistä rakennuslupakuvasarjaa.

8. **Yleinen hallinto**
   Ohjeistuksella tulisi kannustaa kuntia yhdessä tekemiseen. Esimerkiksi markkinavuoropuheluin tai kumppanuuskaavoituksen keinoin voidaan vähentää uudelleensuunnittelun määrää ja tehostaa resurssien käyttöä.

   Ympäristötehokkaalle rakentamiselle tulisi kattavasti pohtia keinovalikoimaa, jolla voitaisiin rakennuttajia palkita paremman rakennetun ympäristön tekemisestä. TKI- panokset rakentamisessa ovat pieniä ja maankäyttö on merkittävin ohjauskeino, joka julkisella vallalla on tuottavuuden ohjaamisessa rakentamisessa. Vaikka tekemisen vastuu on yksiselitteisesti yrityksillä, tulee innovatiivisiin ohjauskeinoihin suhtautua suopeasti.

B) Viennin edistäminen ja kilpailukyvyn parantaminen

9. **Kansalliset valinnat Eurokoodeissa ja muissa kansainvälisissä standardeissa ja käytännöissä**

   Viennin edistämiseksi määräysten ja suunnitteluperusteiden tulisi olla mahdollisimman yhteneviä koko Euroopassa ja erityisesti Pohjoismaissa.

   Eurokoodissa voidaan tehdä kansallisia valintoja ja tulkintoja siitä, miten eurokoodia käytetään Suomessa. Näiden valintojen tulisi lähtökohtaisesti olla samoja, kuin muissa maissa.

   Äärimmäisenä esimerkkinä toimii välipohjien sallittu taipuma

pistekuormalla:

Table 9.2 — Floor vibration criteria according to the floor performance level.

	Floor performance levels					
Criteria	**I**	**II**	**III**	**IV**	**V**	**VI**
Response factor R	4	8	12	24	36	48
Upper deflection limit $w_{lim,max}$ mm	0,25		0,5	1,0	1,5	2,0
Stiffness criteria for all floors	$w_{1kN} \leq w_{lim}$ mm					
Frequency criteria for all floors	$f_1 \geq 4{,}5$ Hz					
Acceleration criteria for resonant vibration design situations ($f_1 < f_{1,lim}$)	$a_{rms} \leq 0{,}005\ R\ m/s^2$					
Velocity criteria for all floors	$v_{rms} \leq 0{,}0001\ R\ m/s$					

Suomessa sallittu taipuma on 0,5 mm ja Ruotsissa 1,5 mm. Kolminkertainen sallittu taipuma johtaa merkittävästi halvempiin välipohjiin Ruotsissa ja Suomessa valmistetut välipohjat eivät käytännössä pärjää vientikaupassa.

Kansalliset valinnat tulisi käydä läpi kokonaisuutena ja verrata niitä tärkeimpien kilpailija- ja vientimaiden vastaaviin valintoihin.

10. TKI- rahoituksen suuntaaminen

Suomalaisten rahoittajien rahoituskriteerit ovat kansainvälisesti verrattuna erittäin tiukat. Tuotekehityspanosten suuntaaminen tuotteistamiseen, markkinointiin ja myynnillisempiin toimiin on käytännössä tehty mahdottomaksi. Perustutkimuksen rahoituksesta tulee myös huolehtia, mutta PK-sektorin kyky toteuttaa kehityshankkeita julkisella rahoituksella on nykysäännöstöllä tehotonta ja resurssi-intensiivistä.

Eri rahoittajien kesken tulisi laatia yhteinen tavoiteasetanta ja koordinoida eri rahoitusinstrumenttien tavoitteet ja myöntämisperusteet. Käytetyillä rahoilla tulisi tavoitella maksimaalista vaikuttavuutta ja rohkeasti päivittää rahoituksen ehtoja siten, että ne tukisivat operatiivista kansainvälistä kasvua. Korostamme, että tässä esityksessä ei puhuta rahoituksen määrästä, vaan siitä miten erityisesti PK-yrityskenttä toivoisi rahoitusta käytettävän.

C) Palomääräysten kehittäminen

Palomääräykset ovat kustannusvaikutukseltaan keskeinen määräyskokonaisuus materiaalista riippumatta. Päivittämällä palomääräyksiä huolehditaan turvallisesta rakentamisesta, mutta luodaan edellytykset kustannustehokkaalle toteutukselle. Vaikutuksiltaan palomääräysten päivittäminen on keskeisin toimi määräyskehitystyössä.

Palomääräysten tulkintaan on muodostunut oma erillinen konsultoinnin ala eli palokonsultointi. Tämä osaltaan kuvastaa määräysten monitulkintaisuutta ja monimutkaisuutta. Erikoiskonsultaatiolle ja kehitystyölle on aina paikkansa monimutkaisimmissa hankkeissa, mutta tavanomaisten hankkeiden toteuttamisen ei tulisi vaatia erikoiskonsultaatiota.

Palomääräyksiä pitää kehittää laaja-alaisena kokonaisuutena, jossa koko paloasetus avattaisiin ja päivitettäisiin. Yksin tässä esityksessä esitetään päivitystä kolmeentoista eri palomääräykseen, joten päivitystyön tarve on laaja.

Asetuksen liitteeksi tulisi laatia perustelumuistio ja ympäristöministeriön ohje. Kaikki kolme tuotetta tulisi laatia kootusti yhdellä kertaa ja yhden työryhmän toimesta.

Muita ohjeita tai liitteitä ei pitäisi laatia, jotta kokonaisuus pysyisi riittävän helposti tulkittavissa. Vanhalle ympäristöoppaalle ei saisi olla tarvetta. Myös uusia topten-tulkintoja (tai vastaavia) tulisi välttää ja Ympäristöministeriön ohjeesta tulisi löytää riittävät perusteet laadukkaaseen ja tehokkaaseen viranomaistoimintaan.

11. Palonkestoajan vaade korkeissa rakennuksissa

Siirryttäessä yli 28 m korkeisiin rakennuksiin nousee R-vaatimus 60 minuutista 120 minuuttiin. Käytännössä alimmassa palokuormaryhmässä voi rakentaa 29 m korkean tai 129 m korkean rakennuksen samalla R-vaatimuksella.

Esitämme, että 28 m ja 56 m väliin luotaisiin R 90 väliporras, jota voitaisiin käyttää esimerkiksi 28–42 m korkeissa rakennuksissa materiaalista riippumatta.

Nykyinen porrastus on jäänne historiasta ja varsinaisia syitä nykyiseen porrastukseen ei ole. Esimerkkejä matalammista porrastuksista löytyy.

Vaatimusta keventämällä saataisiin kasvukeskuksissa tyypillisten 8–12 kerroksisten rakennusten rakennuskustannuksia merkittävästi alaspäin ilman, että turvallisuudesta tingitään.

12 Korkean rakentamisen taulukkomitoitus

Määräykset eivät nykyisellään ota kantaa korkeaan puurakentamiseen ja kaikki yli 8-kerroksiset talot suunnitellaan P0- paloluokassa. Korkea rakentaminen yleistyy ja tarve korkeamman rakentamisen yhtenäiselle sääntelylle on ilmeinen.

Taulukko voitaisiin kasvattaa koskemaan esimerkiksi 42 m korkeita rakennuksia ja yhtenäistää palonkestoajan päivityksen kanssa.

Tämä mahdollistaisi puurakentamisen yleistymistä kustannustehokkaasti 8–12 kerroksisissa asuinrakennuksissa ilman merkittäviä lisäkuluja rakentamiseen.

13 P1- rakennuksen kehittäminen

P2 paloluokka on tarkemmin määritelty kuin P1- rakennus. Kärjistäen voi todeta, että P2 talo on nykyisellään tietyissä palotilanteissa turvallisempi kuin P1- talo, mikä ei luonnollisesti vastaa asetuksen tarkoitusta.

14 Massiivipuurakentamisen lisääminen palomääräyksiin

Puurakenteet käsitellään palomääräyksissä yhtenä kokonaisuutena. Onteloita sisältävät rankarakenteet ja massiiviset puurakenteet, kuten hirsi- tai CLT- seinät käyttäytyvät kuitenkin todellisessa palotilanteessa eri tavoin. Kipsin ja muiden liittyvien materiaalien määrää voidaan vähentää massiivirakentamisessa, jos se käsiteltäisiin omana osanaan määräyksissä.

Keskeistä muutoksessa on massiivipuun määritelmä ja sen varmistaminen, että luokkaan hyväksyttävä materiaali on riittävän tiheää ja laadukasta.

15 Eristeiden vaatimusten päivittäminen

Sallittujen eristeiden käyttöä on rajattu merkittävästi nykyisessä määräyskokonaisuudessa. Betonikerrostalossa käytetään nykyisellääkin laajasti D-luokan eristeitä ja se tulisi sallia myös massiivipuisissa kerrostaloissa.

D-luokan käytön laajentaminen mahdollistaisi biopohjaisten, kuten puukuitueristeiden käytön laajemmin. Tämä vähentäisi hiilijalanjälkeä ja lisäisi hiilivarastoa rakennuksissa. Biopohjaiset eristeet ovat myös yksi keskeinen tutkimussuunta kiertotalouden kannalta.

Toinen mahdollisuus on nykyisellään laajasti käytettyjen PIR- ja Fenolieristeiden hyödyntäminen. Tämä ohentaisi käytettyjä rakennepaksuuksia ja mahdollistaisi tilatehokkaamman rakentamisen kaupunkialueilla.

Eristeisiin voidaan tyypillisesti toteuttaa B-luokan pinta tuuletusrakoa vasten ja näin ei ole tarvetta ulkopuoliselle lisäsuojaukselle.

16 Palomuurit ja enimmäiskerrosalat

Massiivipuusta on jo toteutettu palomuureja ja palomuurin kaltaisia rakenteita. Teknistä estettä palomuurin toteuttamiseen puisena ei siis ole, vaan käytön rajoitukset johtuvat palomuurin määritelmästä.

12 000 m2 enimmäiskerrosalalle P2- kerrostalojen tapauksessa ei myöskään löydy riittäviä perusteita ja tämä määräys tulisi poistaa. Myös muut enimmäiskerrosalavaatimukset tulisi tarkastella kriittisesti.

17 Osastokoot, sallitut henkilömäärät ja palokuormaryhmien tarkentaminen

Osastokoot, henkilömäärät ja palokuormaryhmät tulisi tarkastella kokonaisuutena.

Esimerkiksi koulujen sallituissa henkilömäärissä on epäloogisuuksia. Koulu muistuttaa palotilanteessa toiminnallisuudeltaan enemmän toimistoja, kuin kokoontumisrakennuksia.

18 Yläpohjan palon tulkinnan yksiselitteistäminen

Tulkinta tältä osin vaihtelee. Yläpuolisen palon osalta pienempi vaatimus tulisi tutkia, jos tuuletustilat ovat matalia. Myös räystään toiminta tulisi huomioida tulkintaa tehtäessä.

19 Julkisivujen palosuojausvaatimukset

Nykyinen julkisivun palosuojausvaatimus on monimutkainen. Suomessa on toteutettu useita kohteita, joissa alimman kolmen metrin palosuojausta ei ole toteutettu kohdekohtaisen lausunnon perusteella. Palosuojamaalauksilla on lyhyempi huoltoväli ja ne näyttävät visuaalisesti erilaiselta kuin muu kohteen maalaus.

Poistumisteiden ulkoverhouksen suojaus johtaa paikoin erikoisiin tilanteisiin, kun parvekkeiden välissä oleva n. 0,5 m puukaistale pitää käsitellä eri maalilla kuin koko muu rakennus.

Vaatimuksen vaikutus turvallisuuteen tulisi analysoida kokonaisuudessaan ja tulosten perusteella tarkastella miten ko. määräyksiä voidaan kehittää toteutettavampaan muotoon.

20 Hybridirakentamisen kokonaisuus

Erilaiset hybridirakentamisen ratkaisut tulevat yleistymään, emmekä vielä tiedä mitä ratkaisuja jatkossa toteutetaan. Erilaiset kantavat osat, kuten vaikkapa puiset parvekkeet osana betonitaloa, johtavat nykysäädännössä erikoisiin tilanteisiin.

Hybridirakenteille pitäisi muodostaa oma paloluokkansa P1.5, jossa otetaan kantaa erilaisten yhdistelmien toteuttamiseen ja suunnitteluperusteisiin.

21 Pintaluokkavaatimusten tarkastelu

Ko. vaatimukset tulisi tarkastella kokonaisuutena ja päivittää. Esimerkiksi asuntojen ja hotellien vaatimusten kesken on epäloogisuuksia.

D) Akustisten määräysten kehittäminen

22. Akustisten määräysten kehitys

Asetukset rakennuksen ääniympäristöstä koskevat kaikkea uutta rakentamista. Ohjeessa on lukuisia pienehköjä päivitystarpeita ja ne tulisi käsitellä kokonaisuutena.

23. Akustiikkamittausten toteutus perustuu raskaisiin rakenteisiin

Eri rakenteet toimivat paremmin eri taajuusalueilla. Nykyiset mittausstandardit perustuvat kivimateriaaleilla tehtyihin tutkimuksiin. Käytetty mittaustapa on epäedullinen puurakenteille. Ko. standardit tulisi päivittää vastaamaan todellista asukasmukavuutta mittaaviin mittaustapoihin. Asukastyytyväisyys puukerrostaloissa on usein erinomainen ja nykyinen mittaustapa ei tätä huomioi.

E) Rakentamisen laadun kehittäminen

24. Puurakentamisen pätevyysvaatimukset

Suunnittelijoiden ja työnjohtajien pätevyydet. MRL 120a,b,c,d,e,f. MRL 122a,b

Puurakentamisen suunnittelijoiden ja työnjohtajien pätevyyksiä tulisi tarkoituksenmukaistaa. Voimaan tuleva asteikko on toimiva, mutta liian suuri osa kohteista tulkitaan poikkeuksellisen vaativiksi tai V+- luokkaan. Perusperiaate tulisi olla, että poikkeuksellisen vaativa kohde on poikkeus ja valtaosa kohteista tulisi olla luokissa Tavanomainen tai Vaativa**.** Uudessa asetuksessa tämä pitää ottaa huomioon.

Suunnittelijan ja työnjohtajan pätevyys koostuu kolmesta pääkomponentista. Tutkinnosta, opinnoista ja kokemuksesta. Nykyisellään tiukat tutkintovaatimukset ovat tavanomaisessa ja vaativassa luokassa (tavalliset luokat) ja näiden tarkoituksenmukaisuutta tulisi pohtia. Myös täydennyskoulutuksen haastavuus estää muodollisen pätevyyden saavuttamista.

25. FISE- pätevyysjärjestelmä ja pätevyyksien todentaminen

https://fise.fi/

Fise on alan vapaaehtoinen laatujärjestelmä, joka tulkitsee pätevyyksien täyttymistä. Järjestelmä on toimiva ja helpottaa rakennusvalvontojen ja tilaajien työtä.

Fise tulkitsee usein lakia ja ministeriön ohjeita tiukasti ja tulkintaa tulisi tarkentaa tarkoituksenmukaisemmaksi. Esimerkiksi opintovaatimuksena puurakentamisen työnjohtopätevyydessä vaaditaan rakenteiden mekaniikan opintoja jo tavanomaisessa vaativuusluokassa. Tämä ei juurikaan lisää rakentamisen laatua vaan rajoittaa kilpailua.

https://www.patevyyspalvelu.fi/fi/wagtail/pages/hakuohjeet/ty%C3%B6njohtajat/puurakenteiden-ty%C3%B6njohtaja/

26. TOPTEN tulkinta puukerrostalojen vaativuudesta

https://toptenrava.fi/doc/tulkintakortit/MRL-120f02C.pdf

Rakennusvalvonnat tulkitsevat, että puukerrostalo on poikkeuksellisen vaativa suunnittelutehtävä yhdeksästä kerroksesta ylöspäin, kun vastaavasti betonitalo on poikkeuksellisen vaativa 16 kerroksesta ylöspäin. Materiaaleja tulisi käsitellä yhdenmukaisesti. Myös muiden vastaavien tulkintojen osalta vaatimukset tulisi yhdenmukaistaa.

F) Rakennustuotteiden hyväksynnän kehittäminen

27. Kansallinen kierrätystuotteiden tiekartta

Kierrätykselle, uudelleenkäytölle, korjattavuudelle tai siirrettävyydelle ei ole olemassa yksiselitteisiä määritelmiä. Kiertotalouden lainsäädäntö on keskeneräistä ja puutteellista. Monilta tuotteilta puuttuu arvoketju tuotteen kierrättämisestä, sen tarvittavasta jatkoprosessoinnista ja tuotehyväksynnästä sen loppukäyttöön. Kiertotalous on keskeinen osa kaikkea rakentamista tulevaisuudessa ja tästä syystä kansallisesti tulisi laatia tiekartta siitä miten yhdessä määriteltyihin tavoitteisiin päästään esimerkiksi vuoteen 2035 mennessä. Tiekartta lisäisi läpinäkyvyyttä ja ennakoitavuutta kaikille osapuolille.

28. Rakennustuotteiden hyväksymisen yksinkertaistaminen

Nykyisin puurakentamisessa asennetaan itse puuelementtien lisäksi lähes poikkeuksetta taloteknisiä tuotteita tai muita rakenteita. Nykyistä varmennustodistusta tulisi laajentaa kattamaan myös liittyvät tuotteet, jolloin tuotehyväksynnän hakeminen ja hyväksyminen olisi helpompaa ja yksiselitteisempää. Tavoitteena tulisi olla, että rakennuspaikkakohtaisten hyväksyntöjen tarve vähenee.

Yksi esimerkki tarpeesta on talotekniikkatuotteiden sisällyttäminen nykyiseen varmennustodistukseen.

https://ym.fi/documents/1410903/40549091/Puuelementitmuokattu9+4+2015.pdf/9a96b8b7-3cdc-3a93-8b90-e8f6bf77597f/Puuelementitmuokattu9+4+2015.pdf?t=1681717674930

29. Rakennustuotteiden hyväksyminen, kierrätystuotteet

Nykyisellään kierrätystuotteille puuttuu kansallinen hyväksymismenettely ja rakennuspaikkakohtainen hyväksyntä on ainoa tapa toteuttaa hyväksyntä. Tämä estää radikaalisti kierrätys- ja uusiokäyttöä kaikilla tuotteilla.

Vaikutuksiltaan tämä on keskeisin toimi – ilman toimivaa säädäntöä ei kierrätystuotteita voi todellisuudessa käyttää rakennushankkeissa laajasti.

G) Muut kehitysehdotukset

30. Erikoiskuljetukset

ELY-keskus määrittelee erikoiskuljetuksen ehdot. Leveämmissä kuljetuksissa vaaditaan useita saattoautoja. Tämän vaatimuksen

keventämistä tulisi selvittää.

31. **Kuivaketjun hallinnan yhtenäistäminen ja tulkintojen vähentäminen**
    Kuivaketju on tärkeä ja keskeinen toimi koko rakentamisen prosessissa. Ohjeistusta tulisi kehittää ja mahdollistaa laajemmin todennettujen ja toimivien menetelmien käyttö rakennushankkeissa.

H) Kehitysehdotuksia Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA:sta

ARA näyttelee puurakentamisen osalta keskeistä roolia. Puurakentamisen ensimmäiset ja merkittävät kohteet on toteutettu ARA-rahoitteisissa kohteissa. ARA-kohteet ovat puukerrostalorakentamisen markkinasta edelleen merkittävin yksittäinen tilaaja.

ARA-toimijat kykenevät rakentamaan omaan taseeseensa ja itselleen kohteita, jolloin he ovat pystyneet ottamaan alkuvaiheessa merkittävästi suurempaa riskiä uusien tuotteiden kanssa verrattuna perinteisiin rakennusliikkeisin. ARA:lla on siis merkittävä ankkuritoimijan rooli tuotekehityksessä ja tuotekehityksen mahdollistajana.

Tärkeintä ARA:n kehittämisessä on käsittelyaikojen ennakoitavuus. Puutuoteteollisuus toivoo päätöslupauksia ARA-rahoitteisiin kohteisiin. Tärkeintä ei ole nopein käsittelyaika, vaan se, että etukäteen tiedetään miten pitkään käsittely tulee kestämään. Käsittelylupauksien yhteydessä tulee huolehtia viraston riittävästä resursoinnista, jotta käsittelylupaukset kyetään toteuttamaan.

I) Kehitysehdotuksia Rakennusvalvontatoiminnan kehittämiseksi

Rakennusvalvontojen kehitystyö on tärkeässä roolissa. Rakennusvalvontojen osalta tärkeintä olisi lupien käsittelyaikojen ennakoitavuus. Nopea käsittely on toivottu, mutta tärkeämpää on lupakäsittelyn ennakoitavuus. Rakennusvalvontojen riittävästä resurssoinnista tulee huolehtia, jotta käsittelylupaukset kyetään pitämään.

Rakennusvalvontojen tulkinnat poikkeavat kaupungeittain. TOPTEN-työ on erinomainen foorumi tulkintojen yhtenäistämiseen ja tätä työtä tulee tukea ja kehittää.

Yleisesti kaikkien viranomaisten osaamista teollisessa rakentamisessa kannattaa kasvattaa. Erilaiset digitaalisuuden, tuottavuuden, tehdasvalmistamisen tai osavalmistamisen tavat yleistyvät ja osaaminen etukäteen hankittuna madaltaa kynnystä käsitellä asioita tulevaisuudessa.

Riittävästä ohjeistuksesta ja valvojien tuesta tulee huolehtia. Jos virkamies ei ole varma mitä tehdä asian kanssa on ratkaisuna usein pyytää lisäselvitystä tai tulkita varmuuden vuoksi asia ”tiukasti”. Tämä lisää suotta tosiasiallista sääntelyä ja hidastaa prosesseja.

Puutuoteteollisuus

KESKEISET ESITETTÄVÄT JATKOTOIMENPITEET

1. Työryhmä kansallisten valintojen läpikäymiseksi. Selvitys kansainvälisistä rakennusmääräyksistä ja yhteensovittamisen potentiaalista.

2. Paloasetuksen päivitys, P 1.5 määräystason luonti ja korkean puurakentamisen tuonti osaksi palomääräyksiä.

3. Kaavoituksen ja maankäytön määräykset. Puutuoteteollisuus esittää, että maankäytön ja kaavoituksen säädökset uudistetaan kattavasti hallituskauden aikana.

4. Kiirehditään tuotehyväksynnän yksinkertaistamista ja edistetään kierrätystuotteiden hyväksyntää. Laaditaan tiekartta kiertotaloudesta ja edistetään heti kiertotaloustuotteiden sääntelyn luomista.

5. Priorisoidaan erilaisten kevennysten ja muutosten lista. Resursoidaan valmistelutyö ja laaditaan aikataulu muiden kohtien osalta.